

งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การประกอบอาชีพคือการประกอบกิจกรรมเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นงานสำหรับชีวิตและบุคคล ดังนั้นงานนี้เกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยมของอาชีพ และการจัดลำดับความสำคัญแก่ตัวประกอบในการเลือกอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ คือ.-

งานวิจัยของคนไทยที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. ๒๕๐๔ ประชุม นิยม^๑ ได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนคร โดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปให้นักเรียนช่วยตอบ จุดประสงค์ของการสำรวจเพื่อที่โครงการ ทราบถึงทัศนคติและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาเรียน การเลือกอาชีพ และนักเรียนจะเลือกอาชีพใดตรงกับวิชาที่เรียนมาหรือไม่ ประชากรที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้มีจำนวน ๑,๕๒๓ คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน ๔๘๑ คน และนักเรียนช่างกลพระนครเหนือ ๑๐๔๒ คน ผลการสำรวจปรากฏว่า นักเรียนช่างกลส่วนมากมีความสนใจอยากประกอบอาชีพที่ได้ใช้วิชาที่ตนได้เรียนมา ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการงานและอาชีพ ต้องการเลือกอาชีพรับราชการเป็นส่วนใหญ่ โดยให้เหตุผลว่ามีความก้าวหน้าดีและความมั่นคง อาชีพที่นักเรียนเลือกรองลงมาคือพนักงานในองค์การรัฐบาล โดยให้เหตุผลว่า สวัสดิการดีและมีรายได้พิเศษมาก มีนักเรียนอยู่ส่วนน้อยที่ต้องการเลือกอาชีพค้าเป็นธุรกิจเอง โดยให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่มีอิสระมากที่สุด

---

^๑ ประชุม นิยม, การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนครที่มีต่อการเลือกอาชีพ, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี, ๒๕๐๔.

พ.ศ. ๒๕๐๖ มัญชา วาณิชยการ^๒ ได้ทำการสำรวจทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีต่ออาชีพ (จังหวัดพระนคร) ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจากโรงเรียนรัฐบาลและจากโรงเรียนราษฎร์ จำนวน ๕๕๐ คน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงความนิยม และความไม่นิยมในอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาชีพในปัจจุบัน ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่านักเรียนชายอยากเป็นวิศวกรและแพทย์มากที่สุด อาชีพรองลงมาคือสถาปนิก ส่วนอาชีพที่อยู่ในความนิยมอันดับสุดท้าย คือ อาชีพครู การภาพยนตร์ เสนอพิมพ์ดีด ส่วนนักเรียนหญิง อยากรับราชการและแพทย์มากที่สุด อาชีพรองลงมาคือ อาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้จัดการร้านค้า ครู วิศวกร สถาปนิก นักเรียนส่วนมากมีทัศนคติต่ออาชีพแบบกว้าง ๆ และเป็นที่น่าสนใจกว่าอาชีพที่นักเรียนมีทัศนคติอย่างกว้าง ๆ นั้นเป็นอาชีพที่นักเรียนมีความนิยมในอาชีพนั้นมากด้วย ส่วนอาชีพที่นักเรียนมีทัศนคติอย่างแคบ ๆ จะเป็นอาชีพที่นักเรียนมีความนิยมน้อยที่สุด

พ.ศ. ๒๕๐๘ มัญชรี บุณนาค^๓ ได้ทำการศึกษาพื้นฐานความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดพระนคร ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเด็กนักเรียนจำนวน ๒,๑๐๐ คน ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มาจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชาย ม.ศ. ๑ จะมีการเลือกอาชีพแบบรองเลือก ๔๑.๔๑% แต่ นักเรียนหญิง ม.ศ. ๑ จะมีการเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงคุณค่าของอาชีพ ๓๔.๓๔% นักเรียนหญิงชั้น ม.ศ. ๒ เลือกอาชีพโดยคำนึงถึงคุณค่าของอาชีพ ๔๖.๐๔% ส่วนนักเรียนชายชั้น ม.ศ. ๓ เลือกอาชีพโดยคำนึงถึงคุณค่าของอาชีพ ๓๔.๕๒%

^๒ มัญชา วาณิชยการ, การสำรวจทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีต่ออาชีพ (จังหวัดพระนคร ๒๕๐๖), วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี, ๒๕๐๖.

^๓ มัญชรี บุณนาค, การศึกษาพื้นฐานความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดพระนคร, วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ๒๕๐๘.

ใน พ.ร.บ. ๒๕๑๐ บุพพรมณี ศุขสมิติ^๔ ได้ทำการศึกษาเรื่องค่านิยมทางอาชีพ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยศึกษาเกี่ยวกับความ
 แตกต่างของค่านิยมทางอาชีพระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ความแตกต่างของ
 ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดามารดากับค่านิยม
 ทางอาชีพของนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนกับค่านิยม
 ทางอาชีพของบิดามารดา ประชากรที่ได้เป็นนักเรียน ม.ศ. ๓ จำนวน ๓๐๐ คน เป็น
 ชาย ๑๕๐ คน และหญิง ๑๕๐ คน กลุ่มบิดามารดา คือบิดาหรือมารดาของตัวแทนประชากร
 กลุ่มนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. มีความแตกต่างระหว่างเพศในการเลือกค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
 ชายและนักเรียนหญิง

๒. มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา กับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
 บางข้อ ได้แก่ การมีผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี การมีอาชีพที่สุจริต ความสนใจ
 ในการทำงาน และการมีอิสระในการทำงาน เป็นต้น

๓. มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดามารดากับค่านิยมทางอาชีพ
 ของนักเรียนเพียงบางข้อ ได้แก่ การมีอิสระในการทำงาน การช่วยเหลือผู้อื่นและการ
 มีโอกาสศึกษาต่อ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดามารดากับค่านิยม
 ทางอาชีพของนักเรียนเป็นไปในทางลบ แสดงแนวโน้มว่าน่าจะมีความแตกต่างของการ
 เลือกค่านิยม ทางอาชีพระหว่างนักเรียนที่มีบิดามารดาต่างระดับอาชีพกัน

๔. มีความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพ
 ของบิดามารดา ส่วนใหญ่ นักเรียนและบิดามารดา มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์
 ในการเลือกอาชีพ

^๔ บุพพรมณี ศุขสมิติ, ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใน
จังหวัดพระนครและธนบุรี, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกจิตวิทยา, พ.ศ. ๒๕๑๐.

งานวิจัยของชาวต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ W.J. Dipboye และ W.F. Anderson^๔ ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดลำดับคุณค่าของอาชีพโดยนักเรียนปีที่ ๑ และนักเรียนปีสุดท้ายของโรงเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กชายและเด็กหญิงของชั้น ๙ และชั้น ๑๒ มีจำนวน ๘๖๓ คน และ ๙๕๘ คน ตามลำดับ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้เด็กพวกนั้นจัดลำดับความสำคัญของคุณค่าของอาชีพ ผลที่ได้จากการวิจัยปรากฏว่า ในเรื่องของเพศแล้ว เพศชายและเพศหญิงจะจัดลำดับความสำคัญให้แก่คุณค่าของอาชีพแตกต่างกัน ส่วนในเรื่องของระดับชั้นเรียนแล้ว อายุและระดับชั้นเรียนจะมีผลทำให้เด็กจัดลำดับความสำคัญให้แก่คุณค่าของอาชีพแตกต่างกันอยู่เพียง ๒ ค่าเท่านั้น นอกจากนี้แล้ว นักเรียนหญิงจะจัดลำดับความสำคัญมากให้แก่คุณค่าของอาชีพเหล่านั้น โดยคำนึงถึงความมีหน้ามีตาของอาชีพเป็นอาชีพที่น่าสนใจ เป็นอาชีพที่ใฝ่ต่างงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่า นักเรียนชาย ในขณะที่นักเรียนชายจะจัดลำดับความสำคัญมากให้แก่คุณค่าของอาชีพเหล่านั้น โดยคำนึงถึงรายได้ของอาชีพ อาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อาชีพที่ให้ความเป็นอิสระแก่ตนเอง สูงกว่านักเรียนหญิง

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ Uzell Odell^๕ ได้ทำการสำรวจผู้มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็กชายที่เป็นนิโกร และกำลังศึกษาในปีสุดท้ายของโรงเรียน High School จำนวน ๑๔ โรงเรียน ที่อยู่ในตัวเมืองของ Eastern North Carolina ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ใกล้ชิดส่วนกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด ได้สุ่มตัวอย่าง

^๔ W.J. Dipboye and W.F. Anderson, Ordering of Occupational Values by High School Freshmen and Seniors, The Personnel and Guidance Journal, vol 38, (October, 1959), pp 121-124.

^๕ Uzell Odell, Influences of Occupation Choice, The Personnel and Guidance Journal, vol 38, (October 1969), pp 666-669.

จำนวน ๓๐๑ คน จากนั้นก็สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทีละคนพร้อมทั้งให้ตอบแบบสอบถาม ๕ ข้ออีกด้วย จากผลของการวิเคราะห์ ปรากฏว่า นักเรียนจำนวน ๒๑๑ คนหรือ ประมาณ ๗๐% ตอบว่ารู้จักบุคคลที่ประกอบอาชีพที่นักเรียนอยากประกอบ ที่ตอบว่าไม่รู้จักมีเพียง ๓๐% เท่านั้น และจากนักเรียนที่รู้จักคนในอาชีพที่ตนอยากประกอบอาชีพมีจำนวน ๑๒๒ คน หรือประมาณ ๓๘% ขอบรับว่า ได้รับอิทธิพลจากบุคคลที่ตนรู้จักมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างแม่เครื่องบนต์ รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เลือกอาชีพครู ช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากผู้ที่ไม่รู้จักน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เลือกอาชีพนักแสดงแบบสมอลด์ นักแสดงระบำ ชาววิหุญและวิศวกร

ปี ค.ศ. ๑๙๖๔ Philip A. Perrone^๗ ได้ทำการวิจัยในเรื่องค่านิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงในชั้น ๙ และชั้น ๘ จำนวน ๑๘๖ คน ผลออกจรมีค่านิยมทางอาชีพของเด็กเหล่านี้คือ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองเพื่อวัดค่านิยมทางอาชีพโดยแบ่งออกเป็น ๑๖ ข้อ และผู้วิจัยยังได้แบ่งระดับอาชีพของบิดา ให้เครื่องหมายสัญลักษณ์ของความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนปัญหาของเด็กแต่ละคน รวมไปถึงระดับความคาดหวังในรายงานอาชีพและการฝึกหัดงาน ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บิดา มารดา และบุตรมีความเห็นตรงกันว่า ค่านิยมทางอาชีพที่สำคัญที่สุด คือ การมีรายได้ดีและความมั่นคงในอนาคต ค่านิยมทางอาชีพที่ไม่สำคัญได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น ทำงานกับวัตถุ และไม่ต้องทำตามคำสั่งของใคร นอกจากนี้ เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนดี มีปัญหาส่วนตัวน้อย เลือกอาชีพที่มีโอกาสแสดงออก และอาชีพที่นำความพอใจส่วนตัวมาให้ และยังต้องการที่จะศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้นไป เพื่อนำตนไปสู่จุดหมายในชีวิตที่ตั้งไว้ ตรงกันข้ามกับเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ และมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ จะไม่สนใจการแสดงออกของตน และตั้งจุดหมายในงานอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของตน

004644

^๗ Philip A. Perrone, Values and Occupational Preferences of Journal High School Girls, The Personnel and Guidance Journal, vol 44, (November, 1965), pp 254-7.

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ Anne Roe ได้กล่าวถึงรายงานวิจัยที่เกี่ยวกับอาชีพ
ไว้หลายเรื่อง เช่น

Trow ได้ทำการศึกษากับเด็กมัธยมปลายและหญิงชั้นปีที่ ๘, ๑๐ และ ๑๒
จะเลือกอาชีพแบบ : (๑) น่าจะเป็นไปได้ หรือ (๒) เป็นไปได้ หรือ (๓) เพื่อค้น
บ่งชี้ปรากฏว่าเด็กส่วนใดสนใจที่จะเลือกอาชีพแบบที่เป็นไปได้ ที่เขามีโอกาสจะทำได้
จริง ๆ คนต่อมา คือ Carp ได้ศึกษาว่าอาชีพของผู้ปกครองและพื้นฐานความเป็นอยู่
ของครอบครัว จะเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็กหรือไม่โดยทำการศึกษากับเด็กชาย
อายุระหว่าง ๑๔-๒๕ ปี บ่งชี้ปรากฏว่าอาชีพที่เด็กอยากทำหรือหวังที่จะได้ทำอยู่ในระดับ
เกี่ยวกับอาชีพของบิดาและของปู่

นอกจากนี้ Roe ยังได้กล่าวถึงงานวิจัยของอีกหลายท่าน ซึ่งได้ศึกษาถึงตัว
ประกอบพวกนี้ พวกแรกคือ มี Peter, Kaplan และ Endicott ทั้ง ๓ ท่านได้ทำ
การศึกษากับกลุ่มตัวอย่างคนละพวกกันและในวาระที่ต่างกัน โดย Peter ทำการศึกษา
กับเด็กชั้นมัธยมปลาย Endicott ศึกษาชั้นปีที่ ๑๑ และ ๑๒ และ Kaplan
ได้ศึกษากับบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัย Idaho เป็นการศึกษาถึงตัวประกอบ ซึ่งมีผู้
ปกครอง ญาติ เพื่อน ครู บุคคลในอาชีพอื่น หนังสือความสามารถของตนเอง วิชาที่
เรียนไป คะแนนสอบ ว่าอะไรมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากที่สุด จากการให้กลุ่ม
ตัวอย่างให้มาบ่งชี้ตัวประกอบเหล่านี้ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ปรากฏว่า
นักเรียนมัธยมให้ผู้ปกครองมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนพวกบัณฑิตให้วิชาที่เรียนไปมี
ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และพวกที่สองมี Edminston และ Star ได้ศึกษากับนักเรียน
ชั้นปีที่ ๘-๑๒ ว่าในการเลือกอาชีพ เด็กจะคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุดโดยให้กลุ่มตัวอย่าง
ให้มาบ่งชี้เรียงตามความสำคัญแก่ตัวประกอบ ซึ่งมีความมีชื่อเสียง เศรษฐกิจ ความ
มานะ สังคม ความมั่นคง สุขุมวิริยะ ความจำเป็น ความสามารถ ผลการวิจัยปรากฏว่า
ความมั่นคงของอาชีพมีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพเป็นอันดับหนึ่ง

๔ Anne Roe, The Psychology of Occupation, New York, John
Wiley and Sons, 1964, pp 256 - 257.

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ G.E. Thompson^๕ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าของ อาชีพของเด็ก High School ผู้วิจัยทำการศึกษาเรื่องนี้ก็เพื่อสำรวจความเชื่อของ Super (1960) ว่าเด็กชั้น ๘ เป็นเด็กในวัยที่รับเป็นในขั้นที่เรียกว่า vocational exploration stage แล้ว ผู้วิจัยใช้ value scale ที่ปรับปรุงเอามาจาก Center's (1949) study scale อันนี้จะประกอบด้วยลักษณะของงาน ๑๐ อย่าง ผู้วิจัยได้เอาไปให้เด็กชั้น ๘ ของโรงเรียน High School จำนวน ๑๐ แห่ง ในรัฐ คลาฟฟอร์ดเนบ จำนวน ๒,๒๕๓ คน และต่อมาในปี ๑๙๖๖ ก็ได้ให้เด็กชุดเดิมนี้ซึ่งเหลือ ๑,๓๕๐ คน ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีก เด็กพวกนี้เป็นเด็กปีที่ ๒ แล้วในตอนนั้น ผล จากการวิจัย พบว่า ประมาณ ๔๐% ของเด็กจะจัดลำดับคุณค่าของอาชีพทั้งนี้เป็นอาชีพ ที่น่าสนใจ เป็นอาชีพที่มีโอกาสได้แสดงตัว เป็นอาชีพที่มีตำแหน่งถาวร และเป็นอาชีพ ที่มีโอกาสช่วยคนอื่น ๕๐% - ๗๐% เลือกอาชีพที่มีโอกาสได้รับการยกย่องจากผู้อื่น อาชีพที่มีหน้ามีตาในสังคม อาชีพที่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น อาชีพที่มีอิสระในการทำงาน อาชีพที่มีรายได้สูง ส่วนคุณค่าของอาชีพเด็ก ๒ อัน คือ อาชีพที่มีโอกาสเป็นผู้นำ และ อาชีพที่ได้เป็นนายคน มีคนเลือกต่ำกว่า ๕๐% นอกจากนี้แล้ว การเปรียบเทียบการจัดระดับความสำคัญของคุณค่าของอาชีพของเด็กตอบเป็นเด็กปีที่ ๑ และเด็กตอบเป็น เด็กปีที่ ๒ พบว่าค่าตอบของเด็กปีที่ ๒ ประมาณ ๗๕ เหมือนค่าตอบตอบเป็นเด็กปีที่ ๑ และยังได้มีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าของอาชีพกับลักษณะทางสังคมของเด็ก พบว่า เด็กที่ได้ให้ความสำคัญกับอาชีพที่มีโอกาสเป็นผู้นำส่วนมากจะเลือกอาชีพที่ได้รับการยกย่อง ค่างกับเด็กที่พอเป็นเพียงพ่อค้าหรือช่างต่าง ส่วนเด็กที่เลือกอาชีพที่น่าสนใจจะเป็นเด็ก ที่มีตเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่น ๆ ส่วนเด็กที่เลือกอาชีพที่มีโอกาสได้เป็นนาย จะ เป็นเด็กในครัวเมืองและได้คะแนนค่า และเป็นเด็กที่ไปคอยไปโบสถ์ เด็กที่เลือกอาชีพ ที่ให้ความมั่นคง จะเป็นเด็กที่พอมีตำแหน่งไม่ได้รับความยกย่อง เป็นเด็กที่อยู่ในชนบท

^๕ G.E. Thompson, Occupational Values of High School Students, The Personnel and Guidance Journal, vol 44, (December, 1965), pp 850-853.

และมีแม่ทำงานนอกบ้าน ส่วนเด็กที่เลือกอาชีพที่สนับสนุนเอกลักษณ์ของตนเอง จะมีเด็กกว่า ๕๐% ที่เลือกเป็นเด็กที่จะเข้าเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย กับเด็กที่ได้คะแนนเรียนดี

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ Robert M. Tipton^{๑๐} ได้ทำการสำรวจในเรื่อง การเลือกอาชีพตามผู้สอน และในเรื่อง self-concept ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ กำลังเรียนเป็นครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้นักศึกษาจำนวน ๒๑๗ คนและ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาการศึกษาเบื้องต้น และเลือก วิชาการศึกษาเป็นวิชาเอก และมีความต้องการเป็นครูมีจำนวน ๑๒๕ คน ส่วนอีกกลุ่ม เป็นนักศึกษาเรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น และมีวิชาต่าง ๆ เป็นวิชาเอกถึง ๑๒ สาขา มีจำนวน ๘๘ คน และใช้แบบสอบถามจากเด็กเหล่านี้ให้จัดระดับความสำคัญ ๔ ระดับด้วยกัน และยังใช้คะแนนสอบเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถ และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากผลการศึกษาของนักศึกษา

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ปรากฏว่า นิสิตที่เลือกวิชาเอกทางการศึกษาและ ต้องการเป็นครู จะมีความใกล้ชิดกับกระบอกของตัวเอง และครูที่เด็กยกย่องจะมามีอิทธิพล ต่อจุดมุ่งหมายในการงานของเด็กพวกนั้นมากกว่าเด็กนักเรียนกลุ่มควบคุม (Control group)

---

^{๑๐} Robert M. Tipton, Vocational Identification and Academic Achievement, Journal of Counseling Psychology, vol 13, 1966, pp 426-435.